The Art of Halacha Shiur 38 - Separating Meat and Dairy - Knives and Neitzah Rabbi Yisroel Isaacs

יורה דעה אמת ליעקב סימן פז-צח

³⁸ נראה ששפשוף בצמר פלדה (steel wool) מהני במקום נעיצה, ומסתבר דהוא יותר טוב מנעיצה דהו״ל כשפשוף במשחזת - מפי השמועה.

הגרח"ק זצ"ל (דרך אכילה עמ' ל"ז) – "שאלה: האם מותר לאכול גבינה עם לחם שחתך בסכין של בשר או להיפוך. תשובה: אם היה נקי".

האם 'האט (מציון תצא תורה ה"א אות קפ"ט) – "שאלה: בזמנינו אחד שמנקה היטב סכין בשרי עם 'סקוטש' האם הוא יכול לחתוך פת לאכול בו עם חלב. תשובה: אם נקי לגמרי מעיקר הדין כן".

בעזרת החוגן לאדם דעת יוסף שמחה ב״ר נחום שמילרמן

אלול תשט"ד

פרק ז' - הרחקות בבשר וחלב

ג) עוד הרחקות – אסור לאכול בשר עם שיורי הפת שאכל עם גבינה³¹⁸. ולפיכך צריך לבערם מעל השלחז (קודם האכילת בשר)³¹⁹. וכן אסור לאכול בשר על מפה שאכלו עליו גבינה או להיפך 320 וכן אסור.

321 ש"ע ס׳ פט ס"ד. ושמעתי מרי"ג שליט"א שסכין בזמניהם לא היו נקיים משמנונית, ואפילו אם מקנחה מ"מ לא היה נקי לגמרי. וכן מוכח מהגקוהיכ שם על העיז סקיו. [ועיש צרעיא שכן לדון צזה הכל לפי מקומו ושעתו כו׳ וצזה יהיה שסצר שהמנהג להחמיר (אפילו עיי נעילה או משמעות הפוסקים. ועיל בהערה 1488] אבל המורה עיניו בראשו עכיל ורייב שליטיא מחלק לפה) הוא דווקא לא לחתוך גבינה עלמה. אבל בזמנינו שייך לנקות אותם היטב, ויכול לחתוך בין סכין משונן או לא (כדניל), שזהו לכאורה שפיר יכול לחתוך פת כדי לאכלה עם גבינה. הפת כדי לאכלה עם גבינה. ואפילו בקביעות. המליאות בזמנינו. שהנקוי בזמה"ז יותר טוב מנטילה (ע׳ בהערה שלאח"ז). [וע׳ ברע״א ר״ם לו להיפך.] ואם הסכין משונן (serrated) אי אפשר להסיר השמנונית היטב אלא ע"י סבון ומים חמים (מאוד). ואם הסכין נקי הוא, מותר לכתחילה לחתוך אפילו גבינה, באקראי. כדין כל כלי איסור שמותר להשתמש בהם בלונן. שעי בשיע ורמיא ס׳ קכא סיה שכלי שטעון הגעלה מותר להשחמש בו בלונן בחקרחי. וה"ה סכין של איסור שע"י נעילה מותר לחתוך לונן באקראי (ש"ע ורמ"א שם ס"ה). וניקוי שלנו יותר טוב מנטילה. [אבל בקביטות אסור, גזירה

> שמא יבוא להשתמש עמהם בחמין.] וכן ע׳ בדרכית ס׳ לו סקיד בשם שוית פרח מטה אהרן

בחלב

לחתוך פת בסכין (שאינו נקי גמור) של בשר כדי לאכלה עם גבינה³²¹. ואיז לסמוך על געיצה בקרקע או התיכת לפת בינתים³²². ומנהג כל ישראל להיות להם שני סכינים ולרשום של חלב להיות להם היכר, ואיז לשנות³²³, ולכתחילה מוב ליזהר

וזיל סכינים שלנו שדרכם לנקות היטב ואין שום 222 שיך שם סקכיב. אף שמעיקר הדין מותר, שומן דבוק בהם הוי כשאר כלים עכיל ועיש אבל כבר נהגו ישראל להחמיר. אבל בשעהיד בדר"ת שמסיים וזיל מעתה יצין המורה מעלמו מוקמינן לה אדינא להתיר. אבל עיש בע"ז סק"ז [וע"ל הערה 488] וכן סבר המו"י כלל עו סקיית בשם המהרשיל. וכיכ החכיא כלל מ סקי"ד. ולטנין לפת ע׳ לקמ׳ בהערה 608.

323 רמיה שם. ובזמה"ז מהגין לקמת שני סוגי סכו"ם, ודי בהיכר זה. וכן יש לבעים מיוחדים לבשר או הלב. כגון אדום לבשר, ולבן או כחול לחלב. וכן ראוי להיות בהמעבח סימן ברור כדי להכיר באיזה לד בשרי ואיזה לד חלבי, בשביל האורחים.